

945

USTAWA

z dnia 6 czerwca 2002 r.

o zmianie ustawy — Prawo własności przemysłowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 i z 2002 r. Nr 74, poz. 767) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 1 po wyrazie „patenty” dodaje się wyrazy „oraz dodatkowe prawa ochronne”;
- 2) w art. 24 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „bez względu na dziedzinę techniki.”;
- 3) w art. 29 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Sposób hodowli roślin lub zwierząt, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest czysto biologiczny, jeżeli w całości składa się ze zjawisk naturalnych, takich jak krzyżowanie lub selekcjonowanie.”;
- 4) w art. 33:
 - a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Z zastrzeżeniem art. 93⁶ ust. 1, opis wynalazku, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2, powinien przedstawiać wynalazek na tyle jasno i wyczerpująco, aby znawca mógł ten wynalazek urzeczywistnić.”;
 - b) skreśla się ust. 2,
 - c) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepis art. 93⁶ ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;
 - d) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepis art. 93⁶ ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;
- 5) w art. 35 skreśla się ust. 2 i 3;
- 6) art. 70 otrzymuje brzmienie:
„Art. 70. 1. Patent nie rozciąga się na działania dotyczące wyrobu według wynalazku lub wytworzonego sposobem według wynalazku, polegające w szczególności na jego oferowaniu do sprzedaży lub dalszym wprowadzaniu do obrotu, jeżeli wyrób ten został uprzednio wprowadzony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez uprawnionego lub za jego zgodą.
2. Nie stanowi również naruszenia patentu import na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz inne działania, o których mowa w ust. 1, dotyczące wyrobu wprowadzonego uprzednio do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą.”;
- 7) w tytule II w dziale II po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5¹ w brzmieniu:

„Rozdział 5¹

Dodatkowe prawo ochronne

- Art. 75¹. Na warunkach określonych w przepisach o ustanowieniu w Unii Europejskiej dodatkowych świadectw ochronnych dla produktów leczniczych oraz produktów ochrony roślin udzielane są w Rzeczypospolitej Polskiej dodatkowe prawa ochronne.
- Art. 75². 1. Wniosek o udzielenie dodatkowego prawa ochronnego, zwany dalej «wnioskiem», składa się w Urzędzie Patentowym. Przepisy art. 13 ust. 2—5 stosuje się odpowiednio.
2. Do postępowania o udzielenie dodatkowego prawa ochronnego stosuje się odpowiednio przepisy tytułu VI.
- Art. 75³. Urząd Patentowy wydaje decyzję o udzieleniu dodatkowego prawa ochronnego po stwierdzeniu, że zostały spełnione warunki do jego udzielenia. Przepisy art. 42 i 46 stosuje się odpowiednio.
- Art. 75⁴. 1. Udzielenie dodatkowego prawa ochronnego stwierdza się przez wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego. Przepis art. 73 stosuje się odpowiednio.
2. Udzielone dodatkowe prawa ochronne podlegają wpisowi do rejestru patentowego.
- Art. 75⁵. 1. Urząd Patentowy po stwierdzeniu, że warunki udzielenia dodatkowego prawa ochronnego nie są spełnione albo że wniosek złożony został po terminie, wydaje decyzję o odmowie udzielenia dodatkowego prawa ochronnego. Przepis art. 49 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
2. Termin na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie podlega przywróceniu.
3. O wydaniu decyzji o odmowie udzielenia dodatkowego prawa ochronnego lub decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie zamieszcza się wzmiankę w rejestrze patentowym.
- Art. 75⁶. 1. Urząd Patentowy stwierdza wygaśnięcie decyzji o udzieleniu dodatkowego prawa ochronnego, jeżeli:
1) patent podstawowy wygaśnie przed upływem okresu, na jaki został udzielony, albo

- 2) w okresie trwania patentu podstawowego cofnięcie zostanie zezwolenie na wprowadzenie produktu na rynek lub uprawniony zrzeknie się dodatkowego prawa ochronnego.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, wydane dodatkowe świadectwo ochronne traci ważność.
3. Urząd Patentowy stwierdza wygaśnięcie dodatkowego prawa ochronnego w przypadku, gdy zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zostanie cofnięte po upływie okresu, na jaki został udzielony patent podstawowy.
4. Do dodatkowego prawa ochronnego stosuje się odpowiednio art. 90.
- Art. 75⁷. 1. Dodatkowe prawo ochronne może być na wniosek każdej osoby unieważnione, jeżeli:
- 1) udzielone zostało wbrew przepisom dotyczącym warunków wymaganych do jego uzyskania albo
 - 2) patent podstawowy został unieważniony w części stanowiącej podstawę istnienia dodatkowego prawa ochronnego.
2. Do przypadków, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 89 ust. 2.
3. Jeżeli patent podstawowy został unieważniony w całości, udzielone dodatkowe prawo ochronne staje się nieważne z mocy prawa.
- Art. 75⁸. O stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji o udzieleniu dodatkowego prawa ochronnego, o wygaśnięciu tego prawa lub o jego unieważnieniu dokonuje się wpisu do rejestru patentowego.
- Art. 75⁹. 1. Do dodatkowego prawa ochronnego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące licencji i przeniesienia patentu.
2. Oświadczenie o gotowości udzielenia licencji na korzystanie z wynalazku, na który został udzielony patent, złożone zgodnie z art. 80, wywiera również skutki w odniesieniu do dodatkowego prawa ochronnego.
- Art. 75¹⁰. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakim powinien odpowiadać wniosek o udzielenie dodatkowego prawa ochronnego, oraz szczegółowy zakres i tryb rozpatrywania wniosków, uwzględniając w szczególności miejsce i sposób dokonania złożenia wniosku, sposób dokonywania wpisów w rejestrze patentowym, a także dane, jakie powinno zawierać dodatkowe świadectwo ochronne. Określenie wymogów, jakim powinien odpowiadać wniosek, nie może prowadzić do tworzenia nadmiernych, ponad potrzebę, utrudnień dla wnioskodawcy.”;
- 8) w art. 82 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy hodowca nie może wykonywać prawa do chronionej odmiany rośliny lub żąda od uprawnionego z patentu licencji wzajemnej.”;
- 9) w art. 90 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazach „trwałej utraty możliwości korzystania z wynalazku,” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 93⁷,” a wyraz „mikroorganizmu” zastępuje się wyrazami „materiału biologicznego”;
- 10) w tytule II w dziale II po rozdziale 8 dodaje się rozdział 9 w brzmieniu:
- „Rozdział 9
- Przepisy szczególne dotyczące wynalazków biotechnologicznych
- Art. 93¹. Ilekroć w rozdziale jest mowa o:
- 1) wynalazku biotechnologicznym — rozumie się przez to wynalazek w rozumieniu art. 24, dotyczący wytworu składającego się z materiału biologicznego lub zawierającego taki materiał albo sposobu, za pomocą którego materiał biologiczny jest wytwarzany, przetwarzany lub wykorzystywany,
 - 2) materiale biologicznym — rozumie się przez to materiał zawierający informację genetyczną i zdolny do samoreprodukcji albo nadający się do reprodukcji w systemie biologicznym,
 - 3) sposobie mikrobiologicznym — rozumie się przez to sposób, w którym bierze udział lub który został dokonany na materiale mikrobiologicznym albo wynikiem którego jest ten materiał.
- Art. 93². 1. Za wynalazki biotechnologiczne, na które mogą być udzielane patenty, uważa się w szczególności wynalazki:
- 1) stanowiące materiał biologiczny, który jest wyizolowany ze swojego naturalnego środowiska lub wytworzony sposobem technicznym, nawet jeżeli poprzednio występował w naturze,
 - 2) stanowiące element wyizolowany z ciała ludzkiego lub w inny sposób wytworzony sposobem technicznym, włącznie z sekwencją lub częściową sekwencją genu, nawet jeżeli budowa tego elementu jest identyczna z budową elementu naturalnego,
 - 3) dotyczące roślin lub zwierząt, jeżeli możliwości techniczne stosowania wynalazku nie ograniczają się do szczególnej odmiany roślin lub rasy zwierząt.
2. Zgłoszenie wynalazku dotyczącego sekwencji lub częściowej sekwencji genu powinno ujawniać ich przemysłowe zastosowanie.

Art. 93³. 1. Za wynalazek nie uważa się ciała ludzkiego, w różnych jego stadiach formowania się i rozwoju oraz zwykłego odkrycia jednego z jego elementów, włącznie z sekwencją lub częściową sekwencją genu.

2. Za wynalazki biotechniczne, których wykorzystywanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami w rozumieniu art. 29 ust. 1 pkt 1, lub moralnością publiczną, uważa się w szczególności:

- 1) sposoby klonowania ludzi,
- 2) sposoby modyfikacji tożsamości genetycznej linii zarodkowej człowieka,
- 3) stosowanie embrionów ludzkich do celów przemysłowych lub handlowych,
- 4) sposoby modyfikacji tożsamości genetycznej zwierząt, które mogą powodować u nich cierpienia, nie przynosząc żadnych istotnych korzyści medycznych dla człowieka lub zwierzęcia, oraz zwierzęta będące wynikiem zastosowania takich sposobów.

Art. 93⁴. 1. Patent na materiał biologiczny posiadający określone w zastrzeżeniu lub zastrzeżeniach patentowych cechy charakterystyczne będące wynikiem wynalazku obejmuje każdy materiał biologiczny otrzymany z danego materiału biologicznego przez reprodukcję w identycznej lub odmiennej formie i posiadający te same cechy charakterystyczne.

2. Patent na sposób, który umożliwia wytworzenie materiału biologicznego posiadającego określone w zastrzeżeniu lub zastrzeżeniach patentowych cechy charakterystyczne będące wynikiem wynalazku, obejmuje także materiał biologiczny otrzymany bezpośrednio tym sposobem oraz każdy inny materiał biologiczny pochodzący z materiału biologicznego uzyskanego bezpośrednio przez reprodukcję w identycznej lub odmiennej formie i posiadający te same cechy charakterystyczne.

3. Patent na wytwór zawierający lub posiadający informację genetyczną obejmuje wszystkie materiały, do których został włączony wytwór i w których została zawarta informacja genetyczna spełniająca w tym materiale swoją funkcję, z wyjątkiem materiałów, o których mowa w art. 93³ ust. 1.

Art. 93⁵. 1. Patent nie rozciąga się na materiał biologiczny otrzymany przez jednokrotną reprodukcję materiału biologicznego wprowadzonego do obrotu przez uprawnionego z patentu lub za jego zgodą, jeżeli reprodukcja jest nieodzow-

nym następstwem wykorzystywania materiału biologicznego.

2. Osoba, która nabyła lub w inny sposób uzyskała od uprawnionego z patentu lub za jego zgodą chroniony patentem materiał roślinny, do wykorzystania w działalności rolniczej, upoważniona jest do jego wykorzystywania dla wielokrotnej reprodukcji w ramach własnego gospodarstwa rolnego, z uwzględnieniem takich samych ograniczeń, jakie są przewidziane dla korzystania, bez zgody hodowcy, z materiału siewnego odmiany rośliny chronionej na podstawie przepisów o nasiennictwie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do inwentarza hodowlanego lub innego zwierzęcego materiału zarodowego.

Art. 93⁶. 1. Jeżeli do urzeczywistnienia wynalazku potrzebne jest użycie materiału biologicznego, który nie jest powszechnie dostępny ani nie może być przedstawiony w opisie patentowym w taki sposób, aby umożliwić znawcy zastosowanie wynalazku, ujawnienie go może polegać na powołaniu się na dokonane, najpóźniej w dacie zgłoszenia, zdeponowanie tego materiału w kolekcji uznanej na podstawie umowy międzynarodowej lub w kolekcji krajowej, wskazanej przez Prezesa Urzędu Patentowego w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

2. O nadaniu statusu kolekcji krajowej, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Patentowego obwieszcza po uzyskaniu, na wniosek zainteresowanej instytucji, pozytywnego stanowiska ministra właściwego ze względu na przedmiot depozytowanych materiałów biologicznych.

3. W przypadku dokonania depozytu, o którym mowa w ust. 1, zgłaszający powinien dołączyć do zgłoszenia poświadczenie instytucji depozytowej. Poświadczenie takie powinno zawierać co najmniej nazwę instytucji, datę zdeponowania oraz numer, pod którym jest dostępny materiał biologiczny.

4. Poświadczenie instytucji depozytowej może być złożone w ciągu 6 miesięcy od daty zgłoszenia. Późniejsze złożenie poświadczenia nie skutkuje uznania zdeponowania materiału biologicznego za równoznaczne z jego ujawnieniem w zgłoszeniu.

5. Dostęp do depozytu, o którym mowa w ust. 1, przed ogłoszeniem o zgłoszeniu wynalazku, ograniczony jest do osób wskazanych w art. 251 ust. 1. Na wniosek zgłaszającego, złożony w Urzędzie Patentowym przed ogłoszeniem o zgłoszeniu wynalazku, powyższe

ograniczenie rozciąga się na cały okres rozpatrywania zgłoszenia.

6. Od ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, jeżeli nie został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 5, oraz po udzieleniu patentu nie można odmówić dostępu do depozytu osobie trzeciej, z zachowaniem warunku, o którym mowa w ust. 7. Przepis stosuje się odpowiednio także w przypadku unieważnienia bądź wygaśnięcia patentu.
7. Warunkiem udostępnienia próbki materiału biologicznego ubiegającej się o to osobie jest zobowiązanie się jej na piśmie wobec zgłaszającego lub uprawnionego z patentu, że w trakcie pozostawania patentu w mocy:
 - 1) nie udostępni osobom trzecim próbkę ani żadnej substancji z niej pochodzącej,
 - 2) będzie wykorzystywała próbkę lub substancję z niej pochodzącą jedynie do celów doświadczalnych— chyba że zgłaszający lub uprawniony z patentu wyraźnie odstąpi od tego zobowiązania.
8. Jeżeli Urząd Patentowy wyda decyzję o odmowie udzielenia patentu albo umorzeniu postępowania, na wniosek zgłaszającego złożony w terminie określonym w ust. 5, przez okres 20 lat od daty dokonania zgłoszenia, dostęp do depozytu materiału biologicznego będzie ograniczony do osób, o których mowa w ust. 5. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 93⁷. Jeżeli materiał biologiczny zdeponowany zgodnie z art. 93⁶ przestał być dostępny w kolekcji, nowego depozytu można dokonać na warunkach określonych w umowie międzynarodowej.”;

11) art. 102—105 otrzymują brzmienie:

„Art. 102. 1. Wzorem przemysłowym jest nowa i posiadająca indywidualny charakter postać wytworu lub jego części, nadana mu w szczególności przez cechy linii, konturów, kształtów, kolorystykę, strukturę lub materiał wytworu oraz przez jego ornamentację.

2. Wytworem jest każdy przedmiot wytworzony w sposób przemysłowy lub rzemieślniczy, obejmujący w szczególności opakowanie, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, z wyłączeniem programów komputerowych.

3. Za wytwór uważa się także:

- 1) przedmiot składający się z wielu wymiennalnych części składowych umożliwiających jego rozłożenie i ponowne złożenie (wytwór złożony),

- 2) część składową, jeżeli po jej włączeniu do wytworu złożonego pozostaje widoczna w trakcie jego zwykłego używania, przez które rozumie się każde używanie, z wyłączeniem konserwacji, obsługi lub naprawy,

- 3) część składową, jeżeli może być przedmiotem samodzielnego obrotu.

4. W przypadku wzoru stosowanego lub zawartego w części składowej wytworu złożonego, w rozumieniu ust. 3 pkt 1, ocena nowości i indywidualnego charakteru dotyczy tylko jego widocznych cech.

Art. 103. 1. Wzór przemysłowy uważa się za nowy, jeżeli przed datą, według której oznacza się pierwszeństwo do uzyskania prawa z rejestracji, identyczny wzór nie został udostępniony publicznie przez stosowanie, wystawienie lub ujawnienie w inny sposób, z zastrzeżeniem ust. 2. Wzór uważa się za identyczny z udostępnionym publicznie także wówczas, gdy różni się od niego jedynie nieistotnymi szczegółami.

2. Wzoru nie uważa się za udostępniony publicznie, w rozumieniu ust. 1, jeżeli nie mógł dotrzeć do wiadomości osób zajmujących się zawodowo dziedziną, której wzór dotyczy.

3. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości udzielenia prawa z rejestracji, jeżeli wzór przemysłowy:

- 1) został ujawniony osobie trzeciej, która w sposób wyraźny lub dorozumiany była zobowiązana do zachowania poufności,

- 2) został ujawniony w ciągu 12 miesięcy przed datą, według której oznacza się pierwszeństwo do uzyskania prawa z rejestracji, jeżeli ujawnienie nastąpiło przez twórcę, jego następcę prawnego lub — za zgodą uprawnionego — przez osobę trzecią, a także jeżeli ujawnienie nastąpiło w wyniku nadużycia popełnionego wobec twórcy lub jego następcy prawnego.

Art. 104. 1. Wzór przemysłowy odznacza się indywidualnym charakterem, jeżeli ogólne wrażenie, jakie wywołuje na zorientowanym użytkowniku, różni się od ogólnego wrażenia wywołanego na nim przez wzór publicznie udostępniony przed datą, według której oznacza się pierwszeństwo.

2. Przy ocenie indywidualnego charakteru wzoru przemysłowego bierze się pod uwagę zakres swobody twórczej przy opracowywaniu wzoru.

- Art. 105. 1. Na wzór przemysłowy udziela się prawa z rejestracji.
2. Przez uzyskanie prawa z rejestracji uprawniony nabywa prawo wyłącznego korzystania z wzoru przemysłowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Uprawniony może zakazać osobom trzecim wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu lub używania wytworu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany, lub składowania takiego wytworu dla takich celów.
4. Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego obejmuje każdy wzór, który na zorientowanym użytkowniku nie wywołuje odmiennego ogólnego wrażenia. Art. 104 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
5. Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego ogranicza się do wytworów tego rodzaju, dla których nastąpiło zgłoszenie.
6. Prawa z rejestracji wzoru udziela się na 25 lat od daty dokonania zgłoszenia w Urzędzie Patentowym, podzielone na pięcioletnie okresy, z zastrzeżeniem art. 111.”;
- 12) art. 107 otrzymuje brzmienie:
„Art. 107. 1. Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego nie obejmuje cech wytworu:
1) wynikających wyłącznie z jego funkcji technicznej,
2) które muszą być odtworzone w dokładnej formie i wymiarach w celu umożliwienia mechanicznego połączenia go lub współdziałania z innym wytworem.
2. Przepisy ust. 1 nie stoją na przeszkodzie rejestracji wzoru przemysłowego przeznaczonego do wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymiennalnych wytworów w ramach systemu modułarnego.”;
- 13) art. 115 otrzymuje brzmienie:
„Art. 115. Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego nie może zakazać osobie trzeciej korzystania z wzoru:
1) do użytku osobistego lub niezwiązanego z działalnością gospodarczą,
2) w celu doświadczalnym,
3) polegającego na jego odtworzeniu do celów cytowania lub nauczania, jeżeli nie narusza dobrych obyczajów i nie utrudnia uprawnionemu w sposób nieuzasadniony korzystania z wzoru oraz wskazuje na źródło jego pochodzenia,
- 4) stosowanego lub zawartego w urządzeniach znajdujących się na środkach transportu lądowego i zarejestrowanych w innych państwach statkach morskich lub powietrznych, które czasowo znajdują się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
5) przez import części zamiennych i akcesoriów, w których wzór jest stosowany lub zawarty w celu napraw statków, o których mowa w pkt 4,
6) wykonywania napraw statków, o których mowa w pkt 4,
7) przez wykonanie na indywidualne zamówienie naprawy związanej z odtworzeniem części składowej wytworu złożonego, w celu przywrócenia mu pierwotnego wyglądu.”;
- 14) w art. 118 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Zakaz ten nie obejmuje przypadków dokonania korekty zastrzeganej postaci wytworu, jeżeli nie spowoduje to zmiany tożsamości wzoru i bez której uzyskanie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego byłoby niemożliwe.”;
- 15) w art. 155:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prawo ochronne na znak towarowy nie rozciąga się na działania dotyczące towarów ze znakiem, polegające w szczególności na ich oferowaniu do sprzedaży lub dalszym wprowadzaniu do obrotu towarów oznaczonych tym znakiem, jeżeli towary te zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez uprawnionego lub za jego zgodą.”,
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Nie stanowi również naruszenia prawa ochronnego na znak towarowy import oraz inne działania, o których mowa w ust. 1, dotyczące towarów oznaczonych tym znakiem towarowym, jeżeli towary te zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą.”,
c) w ust. 3 wyrazy „Przepisu ust. 1” zastępuje się wyrazami „Przepisów ust. 1 i 2”;
- 16) art. 218 otrzymuje brzmienie:
„Art. 218. 1. Prawo z rejestracji nie rozciąga się na działania dotyczące kopii chronionej topografii, układów scalonych wytworzonych przy użyciu takiej kopii, a także wyrobów zawierających takie układy scalone, polegające w szczególności na ich oferowaniu do sprzedaży lub dalszym wprowadzaniu do obrotu, jeżeli zostały one uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez uprawnionego lub za jego zgodą.”

2. Nie stanowi również naruszenia prawa z rejestracji import oraz inne działania, o których mowa w ust. 1, dotyczące kopii chronionej topografii, układów scalonych wytworzonych przy użyciu takiej kopii, a także wyrobów zawierających takie układy scalone, jeżeli zostały one uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą.”;
- 17) w art. 224 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
„7. Do opłat okresowych za ochronę wynalazku na podstawie dodatkowego prawa ochronnego, przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 8.
8. W przypadku wydania decyzji o udzieleniu dodatkowego prawa ochronnego, jeżeli upływa lub upłynął okres, na jaki udzielony był patent podstawowy, należna opłata za ochronę może być uiszczona w ciągu 3 miesięcy od otrzymania decyzji.”;
- 18) w art. 227 po wyrazach „informacji o udzieleniu patentu,” dodaje się wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego,”;
- 19) w art. 228 w ust. 1 po wyrazach „o udzielonych patentach,” dodaje się wyrazy „dodatkowych prawach ochronnych,”;
- 20) w art. 231 w ust. 1 po wyrazach „Dokumenty stwierdzające udzielenie patentu,” dodaje się wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego,”;
- 21) w art. 232:
a) w ust. 1 po wyrazach „O udzielonych patentach,” dodaje się wyrazy „dodatkowych prawach ochronnych,”,
b) w ust. 3 po wyrazach „o wygaśnięciu patentu,” dodaje się wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego,”;
- 22) w art. 233 po wyrazach „odmawiających udzielenia patentu” dodaje się przecinek oraz wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego”, a po wyrazach „wygaśnięcie decyzji o udzieleniu patentu” dodaje się przecinek oraz wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego”;
- 23) w art. 255:
a) w pkt 1 po wyrazach „unieważnienie patentu,” dodaje się wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego,”
b) w pkt 2 wyraz „mikroorganizmu” zastępuje się wyrazami „materiału biologicznego”,
c) po pkt 2 dodaje się pkt 2¹ w brzmieniu:
„2¹) stwierdzenie wygaśnięcia dodatkowego prawa ochronnego, w przypadkach określonych w art. 75⁶ ust. 3,”;
- 24) w art. 261 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „patentów na wynalazki i praw ochronnych” zastępuje się wyrazami „patentów i dodatkowych praw ochronnych na wynalazki, praw ochronnych”;
- 25) w art. 282:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedstawicielom organizacji, o których mowa w art. 281 ust. 2, wyznaczonym do orzekania w sprawach spornych i pozostającym w stosunku pracy, przysługuje zwolnienie od pracy na czas udziału w posiedzeniach kolegiów, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.”,
b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:
„1¹. Przedstawicielom organizacji, o których mowa w art. 281 ust. 2, którzy biorą udział w pracach kolegiów i nie pozostają w stosunku pracy, wypłaca się rekompensatę za udział w pracach kolegiów.”,
c) w ust. 2 po wyrazie „rekompensaty” dodaje się wyrazy „, o której mowa w ust. 1¹.” oraz skreśla się wyrazy „za udział w pracach kolegium dla przedstawicieli organizacji, o których mowa w art. 281 ust. 2, o ile nie pozostają w stosunku pracy.”;
- 26) w art. 284 w pkt 6 po wyrazach „naruszenie patentu,” dodaje się wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego,”;
- 27) w art. 285 po wyrazach „Uprawniony z patentu,” dodaje się wyrazy „dodatkowego prawa ochronnego,”;
- 28) po art. 291 dodaje się art. 291¹ w brzmieniu:
„Art. 291¹. Do dodatkowego prawa ochronnego przepisy art. 287—291 stosuje się odpowiednio.”;
- 29) w art. 297 w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;
- 30) skreśla się art. 299 i 300;
- 31) w art. 307 w ust. 1 po wyrazach „niechronione patentem,” dodaje się wyrazy „dodatkowym prawem ochronnym,”.
- Art. 2. 1.** Dodatkowe prawo ochronne może być udzielone na substancję aktywną lub kombinację takich substancji, które w dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej chronione są patentem podstawowym i dla których pierwsze zezwolenie na wprowadzenie produktu na rynek Rzeczypospolitej Polskiej albo Unii Europejskiej uzyskane zostało przed datą uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, ale nie wcześniej niż dnia 1 stycznia 2000 r.
2. Wnioski o udzielenie dodatkowego prawa ochronnego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, mogą być składane w ciągu 6 miesięcy od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.
- Art. 3. 1.** Do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej patent nie rozciąga się na import wyrobu i działania wymienione w art. 70 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, jeżeli wyrób ten został uprzednio wprowadzony do obrotu przez uprawnionego lub za jego zgodą na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o utworzeniu strefy wolnego handlu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do praw ochronnych i praw z rejestracji.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że art. 1 pkt 1, pkt 6 w zakresie dotyczącym ust. 2, pkt 7, pkt 15 lit. b), pkt 16 w zakresie dotyczącym ust. 2, pkt 17—22, pkt 23 lit. a)

i c), pkt 24, pkt 26—28, pkt 31 wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

946

PROTOKÓŁ

do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Budapeszcie dnia 23 września 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 czerwca 2000 r. w Warszawie został sporządzony Protokół do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Budapeszcie dnia 23 września 1992 r., w następującym brzmieniu:

Przekład:

PROTOKÓŁ

do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Budapeszcie dnia 23 września 1992 r.

Rzeczpospolita Polska i Republika Węgierska, pragnąc zmienić Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodów i majątku, sporządzoną w Budapeszcie dnia 23 września 1992 r.,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Artykuł 18 Konwencji będzie miał następujące brzmienie:

„1. Emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienie ustępu 1, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane w ramach obowiązkowego systemu

zabezpieczeń socjalnych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Umawiającym się Państwie.”

2. Ustęp 2 artykułu 19 Konwencji zostaje skreślony.

Artykuł 2

1. Protokół niniejszy podlega przyjęciu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, co zostanie stwierdzone w drodze wymiany not.
2. Protokół wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie otrzymania późniejszej z not, o których mowa w ustępie 1, a jego postanowienia będą miały zastosowanie do dochodu uzyskanego pierwszego dnia lub po pierwszym dniu czwartego miesiąca następującego po dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Warszawie, dnia 27 czerwca 2000 r., w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej:

K.J. Ners

W imieniu
Republiki Węgierskiej:

I. Baba